

1884-01-26

AFSENDER

Susette Cathrine Holten

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Rigensgade

Modtagersted:

Grækenland

Omtalte personer:

H.C. Aggersborg

Inge Gyrith Aggersborg (senere Friis)

Nanny Bech

Christel Boeck

Elisabeth Boisen

Harald Boisen

Edma Frølich Stage

Henrik Glahn

Sofie Holten

Janus la Cour

Susette Maribo

Marianne Niewenhuis

Carl Ploug

Niels Skovgaard

Wilhelmine Skovgaard

Hildegard Wittrup

Kristian Zahrtmann

Omtalte steder:

Rosenvænget, København, Danmark

Rømersgade, København, Danmark

Arkivplacering:

Mappe 42 nr. 22a-b

DOKUMENTINDHOLD

Susette Holten fortæller om en festlig nat, som hun har haft med "Truppen". Truppen er en flok ligesindede kunstnere og kreative sjæle, der blandt andre tæller Niels Skovgaard, Sofie Holten og Edma Frølich.

TRANSSKRIFTION

Mappe 42 brev 22 A

Rigensgade den 26 ende Jan. 1884

Joakim udi Grækenland havde en Søster Susanne!

Men det har han nok ikke mærket meget til i den sidste Tid saa jeg er bange, han rent ud glemmer hende, saa nu vil jeg skynde mig at give Livstegn fra mig. Tak for dit Brev, det er i Grunden voldsom Sjøv at tænke sig Dig trappe omkring mellem de gamle Guder, aa hør, offer lidt til Thalia fra mig, nej det er sandt, hun var kun en Muse, men derfor kan man gjerne spendere lidt paa hende, hun er dog den, der har skabt Truppen, og "Truppen lever" og kommer paa

-2-

mange Carnevaller endnu for nu har Nielses berømmelige Carneval da endelig været, og saa det broget ud i Forvejen og var det tusind Ting der taarnede sig op at hindre vor Glæde, saa blev hun dejlig, "Madam", det kan Du stole paa, aa bare Du dog havde været med, kommer Du dog ikke snart hjem at Du kan lære Truppen at kjende. Du skulde tage en græsk Dragt med hjem og saa synes jeg Du skulde gjøre et Costumebal i Anledning af Din Hjemkomst.

Der var saa nydeligt derude, Jeres Atelier var rensset for alt rørligt Gods, Uorden inklusive, og saa var der draperet og arrangeret og stærk Belysning fra Toppen af Skabene, og Gulvet

-3-

var skrubbet med Stearin, saa det var som et Spejl, og man fløj hen over det. Det var for Resten akkurat i Dag for 8 Dage siden, det stod paa. I la Cours Atelier var Bordet dækket fint og nydeligt, vi har jo mange pæne Ting, som vi fik frem at lase os med, og vi tog os da ogsaa den Frihed at afbenytte nogle af Dine Gjenstande, f. ex. havde vi Dit Dækketøj, da Du har det pæneste Sæt med Kjole. Tractementet var Smørrebrød med Hummer, Sildesalat, salt og fersk Kjød, Ost, Dundemarmelade (der gjorde umaadelig Lykke) Frederiksborg Honninghjerter, i Anledning af hvilke Folk rev adskillige Vittigheder af sig, f.eks. Niels til Harald: "Skal Du ikke have et Hjærte?" "Nej Tak, jeg sidder lige og knuser et!" Og en anden forbavsedes over, i hvilken Fart, man

-4-

kunde faa Has paa et Hjærte osv, osv. Osv. – Og saa Appelsinfromage og Vin. Niels holdt en virkelig meget god og meget morsom Tale for dybtsavnede 3 Venner, nemlig Gudmoder (Truppemor, som hun kaldes), der desværre ikke kunde være med, Elisabeth Boisen, der beklageligvis laa i sin Seng paa Grund af et Mavetilfælde (Truppesprog: ondt i det ene Ben) og frem for alt lille Trine (Emma P.) Harald takkede Værten, Sofie Holten foreslog din Skål, der blev modtaget med Jubel. Vi var 14: la Cour, Nanny, Niels i selvskabt Costume, Djævel, tror jeg, Hildegard, Ridderdame, aldeles dejlig, Gyritte, spansk Danserinde, aa ja, Edna Frølich, Dallkulla, en ægte Dragt, aldeles nydelig men maatte desværre ikke dandse paa Grund af en Ørebetændelse, Sofie H. lige[?] brilliant. Christel dito nydelig, Marianne Nievehuus, romersk Bondepige, ret smuk, men jeg finder nu altid, hun der saa kjedelig ud, jeg i min lække Sachiadragt,

Mappe 42 brev 22 B

Naturligvis den mest fortryllende af dem alle sammen. Harald, Zigeujner, Busk sort Fløjels Riddder, Glahn, napolitansk Fisker, Planter, med noget der lignede en Champignon paa Hovedet.

Og saa morede vi os i den Grad, og dandsede aldeles som vanvittige, vi havde en herlig Lirekasse og Jens Hansen drejede den. Ja hvordan vi geberdede os, det er nu slet ikke til at beskrive, vi bare fløj om som vanvittige, en Gang imellem sang vi lidt til Afveksling, paa Trappegangen der ogsaa var forskjønnet med Draperier og Japaneserhængelamper. Jo længere Tiden gik, jo lystigere blev vi, vi dansede ikke længer som andre skikkelige Mennesker to og to, nej lutter Solo med vældige Hop og snurrende Toppe imellem hinanden alle sammen paa en Gang, og de mærkeligste Ture og

-5-

Balletter, alt sammen opfundet lige med det samme, til sidst blev det saa vildt, saa jeg var bange, Jens Hansen skulde tro, vi var gale, saa sendte jeg ham hjem, og sagde vi skulde nok dreje selv, og Edna, der jo ikke dansede, drejede saa, og hun saa saa vederheftig og æresfrygtindgydende ud, saa det enstemmigt blev vedtaget, hun skulde være Truppens Oldemoder, og vi, alle hendes Oldebørn, dansede Krigsdans foran hende og udsang i høje Hyl (nærmest) hendes Pris.

Saaledes blev vi ved til 3, saa drak vi Kaffe og sad og sludrede, og Glahn holdt en Tale hvor han forbavsedes over, hvor pæne stille og artige vi havde været, han havde været i mange Børneselskaber, men han havde aldrig oplevet, at man havde været saa stilfærdige før.

Saa trak vi i vore Støvler og Overtøj og

-6-

vandrede saa af kl. 3 ½ i flok og Følge, vi havde nemlig forud bestemt, at vi vilde gaa, for ikke at være afhængige af Vogne. Niels trængte ogsaa til en lille Luftning og fulgte saa mig helt hjem, og da vi saa kom til min Dør, saa laa der to pærefulde Banditter og sov paa Dørtrinet. Saa jeg kunde ikke komme ind, heldigvis kom der i det samme en Ungersvend vandrede, der saa meget pæn ud, ham attraperede vi, og saa viste det sig, at han kjendte Fyrene, saa fik han dem op og hjem og jeg kom hjem og i Seng. Det er en herlig Opfindelse at gaa hjem efter Baller, det gjør jeg altid i den senere Tid, saa er man slet ikke forsovet bagefter; jeg stod op Kl. 9, vandrede saa ud i Rosenvænget at hente noget, saa hjem til Frokost, hen i Søndervangsskolen, saa hen at gjøre en Visit i Rømersgade, saa ud til Middag til [?] og jeg var slet ikke ødelagt.

-7-

I Gaar var jeg hos Aggersborgs, de er blevet aldeles truppegale, det er saa gruelig grinagtigt.

Kan Du begribe, at Ploug endnu ikke har ladet et Ord høre fra sig, jeg gad vide, hvad den Historie skal ende med.

Vi har det for Resten godt alle sammen, jeg haaber Faster kommer med til min Fødselsdag, som Du maaske ved er paa Tirsdag, saa kommer hele Carnevalsselskabet sammen igjen det kan blive vældig sjov, vi tænker paa alle at gaa i Theatret sammen om Aftenen, hvis vi faar Billetter, men det er vanskeligt, Elverhøj gaar.

Den 27ende Mange tusind Tak for Fødselsdagsbrevet, det kom lige nu og jeg kunde ikke modstaa at læse det; du har det rigtignok lækkert: og mange tak for den lille Nå! lav den endelig uskyldig, det er det lækreste. Gid Du vilde drikke min Skål i Harpixvin! Niels sendte Brevet til Ploug, det syntes vi var bedst, men vi har intet Svar fået. Jeg længes voldsomt efter Dig. Jeg har mange Hilsener fra Gudmoder og Niels, der skriver en af Dagene. Fra Sofie Holten skal jeg ogsaa hilse meget. Niels er endnu ikke færdig med det store Billede, han smaasysler med forskjelligt, for Resten regnede vi ud forleden, at det slet ikke var det værste for en Maler at været lidt productiv, i det mindste i vort lille Land. Jeg selv har endnu ikke haft fat i noget af videre Interesse. Farvel hav det rigtig godt. Kom til September senest. Fasters Fødselsdag synes jeg det var saa passende Du kom til.

Lev vel min gamle Dreng

Vil Du hilse Zarthman.

Din lille Søster

Carnevalen endnu, for nu har Månen
herkomstlige. Carneval det endelig
været, og saa det noget ad i Følge
og var der tændt Fy, den
saa vi og at hinde os Glæde,
saa blev hun dejlig, "Madam", det
har du stole paa, at den har dig
saa det end med, kommer du dig
ikke snart hjem, at du kan have
Tupper af Hjernen. Du skulde
tage en god Dags med hjem,
og saa synes jeg du skulde give
et Gæstebud i Anledning af dine
Gjæstebud.

Det var saa yndeligt at se, den Måne
var meget for det rødt Gode, Morden
indvise; og saa var der draperet og
arrangeret, og stærk Belysning for
Tupper af Månen; og Gæstebud

var skulptet med Månen, saa det
var som et Spejl, og saa var det
helt over det. Det var for Månen
skulptet i dag for 8 dage siden, det
stod paa. I la Månen Månen var
Budet dekoret med yndeligt, vi har
jo meget paa Fy, som vi fik paa
at løse os med, og vi tog os de gamle
den Stikket af Gæstebud nogle af dine
Gæstebud, f. Ex. havde vi det det
helt, de du har det paa det det
med Hjerte. Gæstebudet var, Månen
dog med Månen, Månen, Månen,
samt og f. Ex. det, Månen, Månen,
måde (de gjorde umådelig Lykke) Månen
dog Månen, i Anledning af
Månen, Månen ved adskillige Månen
af sig, f. Ex. Månen til Månen; Månen
Det, Månen har i Månen. Månen, Månen, Månen
Månen, Månen, Månen, Månen, Månen
Månen, Månen, Månen, Månen, Månen

[illegible]

Paletter, alt sammeneffend det lige
med det samme, til sidst blev det
saa vildt, saa jeg var langt frem
Kamren skuldes tro, vi var gale, saa
saa det i ham hjert, og sagde vi skulde
saa det i selve, og Viden det i alle
danske drjete saa, og him saer selv
heftig og anspændingsfuldt ud, saa
det endte med det vistest at han
skulde være Truphus Oldemoder, og
vi alle havde Oldemoder, danske Trup-
hus farer, hende og udgang i høje
Bøl (narmst) herude Pris.
Paletter blev vi end til 3de, saa bræ-
de i Kasse og sad i sludrede, og gik
holdt en Tale, som han fortæller om,
som han stode og stod i hende
samt, han havde været i Thauger, Borne
selskaber, men han havde aldrig oplevet
at man havde været som tilfældig, for.
Saa trak vi i saa Høvel og Brille, og
saa det saa af Al. 3de i Felt og Følge,
vi havde nemlig fundet bekræftet at vi ikke
var, for ikke at være afhængige af
Vognen. Nils trængte ogsaa til en lille
Aftening og fulgte saa mig helt hjem,
og det is' saa kom til min Død, saa
saa det to forskellige Paletter og saa
han Distrikten saa i hende ikke kom
nu ind, heltigst kom der i det
sammen i Hagerne og sandende
det saa meget kom ud, han atropede
vi, og saa viste det sig, at han kjendte
Tegnet, saa fik han dem op og hjem
og jeg kom hjem og i Læg. Det var
en hellig Opfindelse at saa hjem efter
Paletter, det gjorde jeg at det i den senere
Tid, saa vi man det ikke forsvaret
bagefter, jeg stod af Al. 3de, sandede
Lad ud i Rosenvangst at hente noget,
saa hjem til Frikøbt, her i Paletterkøben
saa han et gjen i West i Rosenvangst
gade, saa ud til Hvide, to Tvinger,
og is' var det blev gale.